

ПОДОЛАНО ОСТАННІЙ РУБІЖ ПОВЕНІ

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Погода у день урочистостей не підвела: сильний вітер розігнав дощові хмари і на час приїзду високих гостей відновлений міст освітили промені сонця. З села Вашківці через міст прийшли місцеві мешканці, щоб стати свідками непересічної події. Внизу на спеціальному майданчику військовий оркестр грав бадьорі марші. Заступник начальника залізниці з колійного господарства Володимир Харлан, відповідаючи на питання журналістів, зазначив, що цей міст до повені експлуатувався понад 50 років, а застосування сучасних інженерних рішень у його відбудові дає гарантію роботи на такий же термін. "У цьому нема сумнівів, – зазначив Володимир Харлан, – завершено перший етап робіт, за ним розпочнеться другий. Роботи з укріплення опорних частин, дамб та регуляції русла будуть виконуватися під час "вікон" у русі поїздів. До початку літніх перевезень увесь цикл повинен бути повністю завершеним. Міст витримує всі передбачені проектні навантаження. Серед новинок, які були застосовані під час відновлення моста, – використання між опорами габіонних матраців. При пониженні русла ріки габіони разом із

матрацями будуть опускатися.

Під звуки маршу до нового моста наближається моториса начальника залізниці. На святі з нагоди відкриття руху поїздів на ділянці Завалля-Вижниця були присутні: Міністр транспорту та зв'язку України Йосип Вінський, Генеральний директор Укрзалізниці Василь Мельничук, начальник Львівської залізниці Михайло Мостовий, народний депутат України Геннадій Задирко, представники облдержадміністрації та райдержадміністрацій, депутати Чернівецької та Івано-Франківської облрад.

Урочистості розпочалися з виступу начальника Львівської залізниці Михайла Мостового. Він, зокрема, зазначив, що липнева повінь пошкодила на залізниці 62 об'єкти, цей міст – останній об'єкт, який було відновлено для безперешкодного руху поїздів. "Липнева негода завдала нам величезних збитків. Тільки в цей міст уже вкладено понад 16 млн грн. Попереду нас чекає велика робота з приведення усього господарства у належний стан. Мені дуже приємно бачити усіх, кого я бачив тут під час відновлювальних робіт, – сказав Михайло Васильович, – я дуже вдячний вам за самовіддану працю та безсонні ночі. За те, що ви у

таких важких умовах зуміли за короткий термін відновити рух на цій ділянці. Я вдячний міністрові та Генеральному директору Укрзалізниці за те, що вони допомагали у вирішенні оперативних та фінансових питань. Добрим словом хочу згадати роботу військових залізничників, які на перший погляд прибули нам на допомогу зі своєю технікою. Адже всі земляні роботи виконали саме вони. Цей міст для всього Вижицького краю має дуже велике значення, бо іншого сполучення крім цього моста тут нема".

Міністр транспорту та зв'язку Йосип Вінський наголосив, що радіє разом із залізничниками, місцевими мешканцями та всіма, хто працював на цьому мості і хто буде його експлуатувати. "У наших планах було завершити цей об'єкт до кінця року, бо всі розуміли, що тут потрібен комплекс складних робіт. Та разом з вами ми зуміли виконати цю роботу на місяць раніше. І мене дуже тішить, що у нашій державі, окрім осіб, котрі лише ляпають язиками, є люди, які роблять конкретну роботу. Це вселяє надію на те, що наша держава і громадяни, які в ній живуть, мають нормальну перспективу".

У своєму виступі Генеральний директор Укрзалізниці Василь Мельничук нагадав, що він родом з Івано-Франківської області і добре знає, що саме тут пролягає символічний кордон між двома областями. "Вони обидві мені рідні: в одній народився, у другій вчився. І сьогодні, подивившись, як зроблена ця робота, я пишаюся вами. Хочу сказати, що всі залізниці України не трималися за свої кишені, а взяли активну фінансову участь у відновлювальних роботах, що проводилися на Прикарпатті. Дай Боже, щоб у майбутньому ми витрачали кошти тільки на ремонт таких об'єктів, а не на їх відновлення після стихійного лиха".

Із подякою та вітаннями на адресу залізничників звернулися заступник голови Івано-Франківської облдержадміністрації Тарас Парфан, голова Снятинської райдержадміністрації Роман Білик. А народний депутат України, член транспортного комітету Верховної Ради Геннадій Задирко у своєму виступі наголосив, що мости завжди символізували міцність держави та людських сердець.

Під звуки військового оркестру Міністр транспорту та зв'язку України Йосип Вінський, Генеральний директор Укрзалізниці Василь Мельничук, начальник залізниці Михайло

Мостовий та народний депутат Геннадій Задирко урочисто перерізили символічну стрічку на залізничному мості, а вже за кілька хвилин по ньому пройшов перший поїзд.

Кращі залізничників та військових, які відзначилися під час відновлення залізничного руху, нагороджено преміями, грамотами та пам'ятними подарунками від Міністерства транспорту та зв'язку, Укрзалізниці та Львівської залізниці.

Серед нагороджених і монтер колії Коломийської дистанції Василь Думітраш, який отримав подяку від Державної адміністрації залізничного транспорту України: "Весь цей час ми були тут з восьмої ранку і допоки було видно. Роботи було чимало та спільними зусиллями вдалося все зробити якісно й швидко".

Після завершення урочистостей на вокзалі станції Снятин відбулася прес-конференція Міністра транспорту та зв'язку України. Відповідаючи на численні запитання журналістів, Йосип Вінський зауважив, що відновлення руху на ділянці, котра постраждала під час повені, засвідчило професійну майстерність залізничників. "Це стосується і організації робіт, і застосування певних технічних рішень, які прискорили процес відбудови, – зазначив Йосип Вінський, – адже у перелік робіт увійшло не лише відновлення моста, а ще майже п'ять кілометрів колії. Хочеться ще раз відзначити позитивний досвід співпраці цивільних залізничників із військовими. Кожен із них мав свій сегмент роботи. І я вважаю, що сьогодні ми можемо повідомити суспільство про відкриття залізничного руху тими населеними пунктами, які постраждали під час повені. Завершено перший етап боротьби із наслідками повені. Хочу наголосити, що всі роботи були

виконані за кошти Укрзалізниці без залучення бюджетних коштів. Тут показала свою ефективну роботу система взаємної технічної та матеріальної допомоги усіх залізниць України. Як Міністр транспорту я задоволений роботою наших залізничників, адже закінчення відновлювальних робіт на мості відбулося із випередженням графіку майже на місяць. Для нашої держави – це великий плюс. До цього слід додати, що цей міст було знищено повинно не з вини залізничників, а через безсистемну вирубку лісів, вивезення гравію з русел річок та бездіяльність органів влади, які повинні були це контролювати. Сьогодні вже налагоджено нормальну співпрацю з системою водного господарства, екології, прокуратури та лісового господарства. Думаю, що і місцева влада, добре навчена наслідками минулої повені, буде проводити нормальну господарську політику. У відновлення залізничного моста вкладено великі гроші, але це рішення було ухвалено з огляду на соціальні потреби, бо без залізничного сполучення залишався увесь район. А це неприпустимо".

Начальник Львівської залізниці Михайло Мостовий додав, що для капітального відновлення 62 об'єктів на залізниці, пошкоджених повінню, необхідно понад 500 млн грн. "Нам довелося заново будувати деякі ділянки колії, – сказав Михайло Мостовий. – Ділянка Завалля-Вижниця прибутоків не приносить, це наші потенційні збитки. А загалом наші щоденні збитки від приміських перевезень становлять 950 тис. грн. Та залізниця несла, несе і, напевно, ще довго буде нести таке соціальне навантаження".

Олександр GERШУНЕНКО
Фото автора
та Юрія ЮХНИЦЬКОГО

“Проблеми ми ділимо порівну між усіма...”

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Таким чином, економія є загальним обов'язком, і зекономлена сума коштів складається із внеску кожного працівника залізниці, зокрема, і мого особистого. Щомісяця, як і усі залізничники, я пишу одну заяву на ім'я Міністра транспорту та зв'язку України, а іншу заяву на ім'я Генерального директора Укрзалізниці на таку саму неоплачувану відпустку в обсязі 40 робочих годин. Вивішувати ксерокопію своєї заяви на дошці оголошень для авторів анонімки не буду, бо це було б смішно. Натомість говорю про це відкрито, вважаю газету документом і, на мою думку, цього достатньо.

**“У СУСІДА ХАТА БІЛА,
У СУСІДА – ЖІНКА МИЛА...”**

Позаздрити сусідові – це невід'ємна риса характеру багатьох наших співвітчизників, які незадоволені своїм життям. Мене прикро здивував сарказм і заздрість, із якою автори листа пишуть про теплі кабінети з євроремонтами в управлінні залізниці. Чи поважали б ви начальника служби більше, якби у нього кабінет був гірший ніж у вас? Складається враження, що анонімки сидять на поламаних стільцях у холодних приміщеннях із обдертими стінами і мріють про тепло й комфорт. Якби це писалось 6-7 років тому, то я міг би припустити, що комусь на роботі холодно

і некомфортно, а зараз це, на мою думку, характеризує рівень тих "керівників", яким забракло мужності підписатися під листом. Якщо у побутових та робочих приміщеннях, де працюють залізничники, ще сьогодні холодно і незатишно, то в цьому, на мою думку, найперше винен керівник відокремленого підрозділу, який не забезпечив своїм працівникам і собі відповідні умови праці. Я хотів би докладніше довідатися, кому ще сьогодні холодно на роботі, тому пропоную повідомити редакцію газети про це листом. Якщо факти підтвердяться, я спитаю з такого керівника з усією принциповістю.

**ЩО МЕНШЕ ТАЄМНИЦЬ ВІД
ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ,
ТО ВИЩІЙ АВТОРИТЕТ
КЕРІВНИКА**

І, нарешті, про ще одну важливу обставину, яка впливає на одержаного анонімного листа. Досвід показує, що до анонімок люди вдаються тоді, коли не можуть одержати достовірної інформації і, насамперед, не мають її від свого керівництва. Я неодноразово нагадував керівникам відокремлених підрозділів про необхідність постійно спілкуватися з трудовими колективами, пояснювати чому і для чого ухвалюються ті чи інші рішення. Я

впевнений, що якби керівник підрозділу, голова профспілкового комітету та головний бухгалтер зустрілися з трудовим колективом, на конкретних прикладах з економіки свого підприємства пояснили людям, чому впали надходження, чому сталися затримки із зарплатами, показали яких втрат зазнає підрозділ, навряд чи у когось виникло б бажання писати анонімки начальнику залізниці.

Якщо й цього було б, наприклад, замало, тоді варто колективно обговорити посади та можливі кандидатури осіб, яких треба скоротити для того, щоб зекономити фонд заробітної плати в умовах кризи. Я думаю, що якби перед кожним членом трудового колективу постала необхідність дивлячись колезі по роботі у вічі сказати "тебе треба скоротити для того, щоб я одержав більшу заробітну плату", тоді кожен зрозумів би непросту ціну рішення, прийнятого мною спільно із керівним складом залізниці – добровільно відмовитися від частини заробітної плати, щоб нікого не скорочувати.

Я припускаю, що мої міркування могли викликати і запитання, і бажання висловити пропозиції щодо прочитаного. Вважаю, що усі листи, які надійдуть до редакції з цього приводу, варто надрукувати і таким чином прийти до найважливішого – порозуміння, яке необхідне нам для вирішення дуже важких завдань.

З повагою до кожного працівника Львівської залізниці
Михайло МОСТОВИЙ